

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23Csp/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117203945
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117203945.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobcu I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX Y. proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO 35 805 731 zast. De minimis, spol. s r. o. so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie primeraného zadostučinenia takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov z a s t a v u j e.
- II. Súd konanie v časti o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná z a s t a v u j e.
- III. Súd konanie o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur z a s t a v u j e.
- IV. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 640,05 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V. Žalobcovi s a p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.02.2017 domáhal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, že predmetná zmluva je neplatná, a aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 640,05 € a primerané finančné zadostučinenie v sume 300 €.

2. Uviedol, že dňa 10.08.2014 uzatvoril zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver v sume 1 500 €. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť žalovanému poplatok za úver spolu s úrokom a garantovanou službou. Celkovo tak mal zaplatiť sumu 2528,95 € v 60 týždenných splátkach po 42,15 €, pričom suma týždennej splátky nebola rozdelená na istinu a úrok, v čoho dôsledku je úver bezúročný a bez poplatkov. Úrok za úver je tak vo výške 68,59%. Súčasťou zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytovať službu, obsahom ktorej bolo preberanie hotovosti určenej na úhradu splátok. Žalobca celkovo zaplatil 2 140,05 € a teda bezdôvodné obohatenie je 640,05 € (celková uhradená suma po odpočítaní istiny). Uviedol, že RPMN v zmluvách bola nesprávne uvedená. Ak by žalovaný ponúkal jeho produkt za úrok 68,59% ročne bol by nepredajný. Bezohľadným spôsobom znejasnil cenu úveru a výška ceny za služby za pre spotrebiteľa neprípustnou a neznámou. Obchodný zástupca žalovaného neupozornil spotrebiteľa na skutočnosť, že by doplnková služba neovplyvnila získanie úveru ako sa uvádza v bode 1.3 zmluvy o službe komfort. Cíti sa zavedený praktikou Služby Komfort. Takéto klamlivé konanie považuje za rozpor s dobrými mravmi. Nie sú žiadne pochybnosti, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je

v rozpore s dobrými mravmi. Má zato, že cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne, keď je táto cena vyjadrená v spotrebiteľskej zmluve len formálne. Z ďalších ustanovení vyplýva, že cenou je aj poplatok za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu. Úverové zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti a reálnu výšku úrokovej sadzby.

3. Žalobca označil nasledovné listinné dôkazy: evidenciu Karty splátok, mimosúdnu dohodu zo dňa 15.12.2016, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe, poštové poukážky, oznámenie o postúpení pohľadávky, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

4. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žaloba na plnenie opomína synalagmatickú reštitúciu v zmysle § 457 Občianskeho zákona. Pokiaľ by súd považoval zmluvy za neplatné musel by vyjadriť vzájomnú podmienenosť plnenia. V prípade žalovaného by však vrátenie ekonomicky náročného plnenia doplnkovej služby nebolo možné a žalovanému by sa musela poskytnúť peňažná náhrada za plnenie doplnkovej služby. Uviedol, že nikdy neprijal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu. Predmetné zmluvy sú platné a obsahujú všetky náležitosti. Až po uzavretí zmluvy o úvere strany uzavreli Zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe a za poskytovanie dohodnutej služby sa žalobca zaviazal uhradiť 772,50 €. Žalobca tvrdí, že na splnenie povinností z oboch zmlúv uhradil 2 140,05 €, čo však žalovaný popiera. Žalobca zaplatil žalovanému z titulu zmluvy o úvere sumu 1 756,45 €. Žalovaný postúpil svoje pohľadávky na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. a teda nie je pasívne legitimovaný. K zmluve o doplnkovej službe uviedol, že táto zmluva bola individuálne dojednaná. Nikdy nepoužil voči spotrebiteľom nekalé obchodné praktiky. Zmluvy zákon neobchádza. Doplnková služba je poskytovaná nad rámec Zmluvy o úvere až potom, čo sa žalobca rozhodol ju dobrovoľne uzavrieť. K absencii termínu konečnej splatnosti uviedol, že každá zmluva obsahuje presný a nezameniteľný údaj, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru, čo je v nich uvedené tak, že termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň xtého týždňa po dni uzavretia zmluvy. K zmluve o doplnkovej službe uviedol, že táto zmluva nie je v žiadnom prípade podmienkou získania úveru.

5. Žalovaný označil ako dôkazy rozsudky súdnych inštitúcií, oznámenie poštovej banky, potvrdenie OTP banky, tabuľku s maximálnou výškou odplaty.

6. Žalobca na pojednávaní zobral žalobu v časti o určenie neplatnosti zmluvy, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zaplataenia primeraného zadosťučinenia späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Nakoľko žalobca zobral žalobu v časti o určenie neplatnosti zmluvy, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o zaplataenie primeraného zadosťučinía späť, súd konanie zastavil. Predmetom konania tak ostala žaloba v časti o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 640,05 €.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením záznamu platieb - karty splátok, šekovými poukážkami, potvrdením vkladu - jeho originálom zo dňa 22.08.2016, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o doplnkovej dobrovoľnej službe, štandardnými európ. informáciami o spotrebiteľskom úvere, výsluchom žalobcu a zistil nasledujúci skutkový stav:

10. Dňa 10.08.2014 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX, na ktorej základe poskytol žalovaný žalobcovi úver v sume 1500 €, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 60 týždenných splátkach s tým, že prvých 59 splátok bude vo výške 29,28 € a posledná splátka bude v sume 28,93 €. Celkové náklady boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok v sadzbe 14,45% ročne je vo výške 105,70 € a poplatok za garantovanú službu bol v sume 150,75 €. Celkové náklady dosiahli tak sumu 256,45 € a RPMN 31,91 %. Priemerná PRMN bola uvedená správne vo výške 49,67%. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru bol uvedený ako siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Poplatok za garantovanú službu ako vyplýva zo zmluvy predstavoval službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením splatnej sumy, podporu prostredníctvom zákaznickej linky, službu vyhotovenia duplikátov

dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty, službu poskytnutia karty splátok. V rovnaký deň bola uzavretá zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobcovi za sumu celkovú sumu 772,50 €, ktorú sa žalobca zaviazal splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške 12,87 € (prvá až 59. splátka) a 13,17 € (posledná splátka), poskytnúť službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok s tým, že prevzatie sa bude uskutočňovať v mieste pobytu žalobcu.

11. Z karty splátok a poštových poukážok má súd preukázané, že na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvu o zabezpečení splátok žalobca uhradil celkovo sumu 2200,05 €, pričom posledná úhrada bola vykonaná dňa 26.01.2017, čo vyplýva z poštovej poukážky. Po 24.02.2015 žalobca uhradil žalovanému sumu 1290,75 €.

12. K popretiu skutkového tvrdenia, že žalobca na splnenie povinností z oboch zmlúv uhradil 2 140,05 súd uvádza, že nato, aby bolo popretie účinné bolo potrebné, aby žalovaný uviedol vlastné skutočnosti a to aké úhrady od žalobcu prijal, samotné popretie nestačí. Nakoľko neuviedol tieto skutočnosti, ktoré sa týkajú jeho vnímania, nie je popretie v zmysle § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“) účinné.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávok vyplýva, že spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s. r.o. ako postupník oznámila žalobcovi, že pohľadávka zo zmluvy č. XXXXXXXXX bola postúpená na ňu.

14. Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

21. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

25. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 531 ods. 1, kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

27. Podľa § 532 ods. 2 OZ, kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi.

28. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20131001.html>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

31. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

32. Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

33. Podľa § 53 ods. 11 OZ v znení od 23.12.2015 dodávateľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie zmluvy, ktorá súvisí so spotrebiteľskou zmluvou a ktorej predmetom je čo i len sčasti plnenie, ktoré je dodávateľ povinný podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti poskytovať spotrebiteľovi aj bez takejto zmluvy.

34. Z odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu poslancov, ktorým bolo vyššie uvedené znenie § 53 ods. 11 OZ doplnené do návrhu zákona (číslo tlače v Národnej rade Slovenskej republiky 1684) sa uvádza, že toto ustanovenie sleduje potvrdenie a precizovanie už vtedy daného a z iných právnych noriem na ochranu spotrebiteľa plynúceho zákazu pre dodávateľa uzavierať závislé zmluvy, a to osobitne tie, ktorých predmetom je plnenie, ktoré by mali byť spotrebiteľovi poskytované aj bez týchto záväzkov. Navrhovaná právna úprava reaguje na protiprávne konanie, dané už podľa platného právneho stavu (t.j. pred prijatím tohto ustanovenia), ktorého sa dodávateľia dopúšťajú tým, že predražujú poskytované služby ich osobitným spoplatňovaním a dojednáváním viacerých zmlúv, ktorých predmetom sú niektoré služby, ktoré by mali byť poskytované aj bez takýchto zmlúv a bezodplatne. Ide o ciele protiprávne konanie, ktoré obchádza zákon, znetransparentňuje sa celková cena služieb. Ide najčastejšie o služby poradenstva, vyberania splátok v domácnosti a podobne. Navrhnutou právnou úpravou sa prispeje k zjednodušeniu a zrýchleniu postihovania opísaného konania, ktoré je už aj dosiaľ protiprávne, ale jeho postihovanie bez explicitnej právnej úpravy je dosiaľ málo efektívne a pomerne zdĺhavé.

35. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.08.2014 žalovaný poskytol poskytol žalobcovi peňažné prostriedky a žalobca sa zaviazal ich vrátiť zvýšené o úrok a poplatok v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkové vzťahy medzi účastníkmi je teda vzťahmi zo zmlúv o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Žalovaný pri uzavieraní zmlúv vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou - spotrebiteľkou a žalovaným. Na predmetnú úverovú zmluvu sa tak vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. a teda zmluva musí obsahovať náležitosti stanovené v § 9 tohto zákona. Súd po preskúmaní veci zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch vyžadované náležitosti.

36. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý stanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Vo vyššie citovanom § 9 ods. 2 zákon stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). Zmluvy o úvere neobsahujú údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - a to údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru je uvedená ako „termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy“, pričom tento údaj nie je možné považovať za uvedenie termínu konečnej splatnosti, nakoľko ten musí byť uvedený pevným dátumom a tak poskytnúť spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Tento údaj nemožno stotožňovať s údajom termín konečnej splatnosti, nakoľko z jazykového výkladu tohto pojmu vyplýva, že musí byť uvedený čas, kedy má byť úver splatný, pričom túto požiadavku spĺňa uvedenie aspoň mesiaca a roku, v ktorom má byť úver podľa zmluvy splatený. Z uvedeného dôvodu, teda z dôvodu, že neobsahuje uvedenie termínu konečnej splatnosti, súd určil, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

37. Žalovanému pritom nič nebránilo, aby v zmluve uviedol presný dátum konečnej splatnosti úveru. K uvedenému vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/211/2013, prípadne rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/349/2015 a mnohé iné.

38. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že sankcie za neuviedenie niektorých náležitostí uvádzaných v smernici o spotrebiteľských úveroch musia byť primerané, teda, že nie každé neuviedenie údajov v Zmluve o úvere má viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy. V prípade, ak zákon, ktorý takúto smernicu transponoval nespĺňa takúto požiadavku, je potrebné s ohľadom na to, že do vnútroštátneho práva prevzatá smernica už nemôže mať priamy účinok, sa pokúsiť vyložiť zákon (vnútroštátne právo) v súlade s touto smernicou, t.j. vykladať zákon eurokonformne. Avšak eurokonformný výklad nie je neobmedzený. Medzou eurokonformného výkladu je rešpekt k všeobecným právnym zásadám, ktoré nemôže eurokonformný výklad porušovať; súd aplikujúci právo sa nemôže uchýliť k eurokonformnému výkladu, ktorý by bol contra legem (rozsudok Súdneho dvora C-268/06 bod 100 a rozhodnutia v bode uvedené). V danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch vyslovene pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyžadoval uvedenie aj termínu konečnej splatnosti úveru a celkovej výšky úveru, pričom žiadnym výkladom iba výkladom, ktorý by bol contra legem, tj. proti samotnému zneniu zákona, by bolo možné nepovažovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nie je prípustné, nakoľko by to bolo v rozpore s jasným zrozumiteľným znením zákona, a tým pádom v rozpore s požiadavkou právnej istoty.

39. Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.08.2014 neobsahuje povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - údaj o termíne konečnej splatnosti úveru považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov.

40. Čo sa týka zmluvy o zabezpečení splátok, je zrejme, že tá je závislá od samotnej zmluvy o úvere, nakoľko bez nich by poskytovanie služby ako je vyberanie splátok u žalobcu nebolo možné, nakoľko bez zmluvy o úvere by žiadne splátky neboli. Cena za tieto služby pritom predstavuje viac ako 51 %

poskytnutého úveru. Takto vysoká cena je s ohľadom na službu neprimeraná aj s ohľadom nato, že cena za poštový poukaz, ak by žalobca hradil dlh napríklad na pošte pri hradení sumy do 150 € je 50 centov, teda ak by žalobca platila sumu poštovou poukážkou sama, bez tejto služby, ktorá spočívala vo vyberaní hotovosti zaplatila by pri 60 týždenných splátkach sumu 30 eur, ale nie 772,50 € v dôsledku čoho táto služba podstatne predražila úver, teda nemožno konštatovať, že by táto služba priniesla žalobkyni výhody hodné tejto ceny. Za stavu, keď táto zmluva spôsobila viac ako dvadsaťpäť násobné predraženie úveru (v porovnaní s platbou s poštovou poukážkou, prípadne internetbankingom), vyhodnotil súd túto službu ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá je zakázaná a preto je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná. Je totiž v rozpore s odbornou starostlivosťou, teda čestnou obchodnou praxou takto enormne predraziť úver službou, ktorá spočíva najmä v tom, že hotovosť sa chodí vyberať k žalobcovi. Čestnej obchodnej praxi zodpovedá nie nadmerné predražovanie spotrebiteľského úveru za služby, ktoré sú inde bežné za podstatne nižšiu cenu a ak nejde o bežné služby musí byť ich hodnota adekvátna k výhodnosti pre klienta, čo v uvedenom prípade nie je splnené, vzhľadom nato, že ak by klient uhradil dlh poukážkou či internetom, čo zjavne nie je problém, by ho to nestálo toľko, než musel vynakladať na túto službu.

41. Súd dodáva, že v súčasnosti je už táto praktika zakázaná výslovne, a to v § 53 ods. 11 OZ (viď odôvodnenie pozmeňujúceho návrhu) čím táto právna úprava jednoznačne precizovala, že túto praktiku je potrebné považovať za nekalú, vzhľadom nato, že je zneužívaná za účelom predražovania úveru za služby, ktoré s ohľadom na ich cenu adekvátnu hodnotu pre spotrebiteľa nemajú, resp. nijak výnimočne nezvýhodňujú klienta spôsobom, ktorý by ospravedlňoval ich cenu.

42. Žalovaný tak od žalobcu nemohol zo zmluvy o úvere požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky s ohľadom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a s ohľadom na neplatnosť zmluvy o zabezpečení splátok. Žalobca tak bol povinný vrátiť žalovanému len istinu. Žalobca ako vyplýva z výkazov splátok a poštových poukážok uhradil žalovanému viac ako istinu, keď istinu preplatil celkovo o 700,05 €. Suma 700,05 € tak predstavuje bezdôvodné obohatenie u žalovaného, nakoľko ide o plnenie z neplatného právneho úkonu. Vzhľadom nato, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu na koho úkor sa získal (§456 OZ), zavial súd žalovaného na zaplatenie sumy 640,05 €, keďže je viazaný návrhom žalobcu.

43. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd uvádza, že žaloba bola podaná 24.02.2017, pričom pred uplynutím dvojiročnej lehoty (§ 107 ods. 1 OZ) t.j. v období po 24.02.2015 uhradil žalobca sumu 1290,75 €, teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný, nakoľko pred uplynutím premlčacej doby bola uhradená vyššia suma než predstavuje bezdôvodné obohatenie.

44. Čo sa týka námietky pasívnej legitímácie, keď žalovaný uvádza, že pohľadávku previedol na spoločnosť KRUK Česká a Slovenska republika, s.r.o. súd uvádza, že prevodom pohľadávok, dochádza prevodu iba pohľadávok prevodcu, t.j. žalovaného, avšak nie pohľadávok žalobcu voči prevodcovi, teda záväzku. K zmene osobe pasívne legitimovanej pri záväzku je možné iba cez inštitút prevzatia dlhu (§ 531 OZ), ten ale nebol preukázaný. Za ďalšie súd uvádza, že oznámenie o postúpení pohľadávky zaslala žalobcovi spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s r.o., pričom nebolo preukázané, že by mu zaslala aj zmluvu o postúpení pohľadávok, resp. že by táto spoločnosť žalobcovi inak preukázala postúpenie pohľadávky. V zmysle § 526 ods. 1 dokiaľ spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. nepreukáže žalobcovi postúpenie pohľadávky žalobca stále môže plniť žalovanému svoj domnelý dlh. K tomu, aby žalobcovi vznikla povinnosť plniť dlh postupníkovi, bolo potrebné, aby postúpenie oznámil žalobcovi sám žalovaný ako postupca.

45. Čo sa týka námietky vyjadriť vzájomnú podmienenosť plnenia v zmysle § 457 OZ, tak súd uvádza, že vzájomná podmienenosť plnenia musí byť vyjadrená v žalobnom petite resp. vo výroku rozsudku len za predpokladu, že druhý účastník -tu žalobca môže vydať to plnenie, ktoré od žalovaného dostal. V danom prípade je to vylúčené, nakoľko plnením bolo preberanie peňažnej hotovosti, čo vylučuje možnosť toto plnenie vrátiť, a preto nie je potrebné vyjadriť podmienenosť plnenia vo výroku rozsudku, resp. uviesť ho aj v petite. Za ďalšie súd uvádza, že nakoľko obohatenie malo spočívať vo výkonoch, ktorých poskytovanie je zakázané, nakoľko predstavujú nekalú praktiku, nie je ani možné poskytnúť peňažnú náhradu za tento výkon. Peňažnú náhradu je možné poskytnúť ba za výkony, ktoré zákon nezakazuje poskytovať.

46. Súd uvádza, že dôkazy označené žalovaným nevykonali, nakoľko na zistenie skutkového stavu rozhodného vo veci by nijak neprispeli a ani nemali vplyv.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 940,05 € s príslušenstvom, pričom súd rozsudkom vo veci samej žalobcovi priznal sumu 640,05 € s príslušenstvom a v sume 300 € bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby v tejto časti žalobcom. Toto zastavenie konania predstavuje neúspech žalobcu V predmetnej veci tak pomer úspechu (68%) a neúspechu (32%) žalobcu prevýšil pomer úspechu a neúspechu žalovaných, a preto žalobcovi patrí vo vzťahu k žalovaným náhrada trov konania v miere 36% (68% mínus 32%).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.